ಶ್ರೀ ಶ್ರೀಶ್ರೀ 1008ಶ್ರೀವಾಮನತೀರ್ಥ ಶ್ರೀಪಾದಂಗಳವರಚರಿತ್ರೆ

(ಕ್ರೀ.ಶ.1801–1807)

ಯಾಜ್ಞವಲ್ಕ್ಯ ಗುರೋಸ್ತತ್ವಂ ತನ್ವಂತಂ ಭಕ್ತಿ ಸಂಯುತಂ ।
ಯಾದವಾವನಿ ನಿವಾಸಂ ತಂ ವಾಮನಾರ್ಯ ಗುರುಂ ಭಜೇ ॥
ವಂದ್ಯಾಯ ವಾಮನಾರ್ಯಯ ವಾಜಿಧರ್ಮ ರತಾಯಚ ।
ನಮತಾಂ ಇಷ್ಟ ಧಾತ್ರೇಚ ಭಕ್ತಾನಾಂ ಕಾಮಧೇನವೆ ॥

ಭಾರತೀಯ ಪರಂಪರೆಯಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ತತ್ವಸಿದ್ಧಾಂತವನ್ನು ಅವಲೋಕಿಸಿದಾಗ ಗುರುವಿಗೆ ಅಗ್ರ ಸ್ಥಾನವಿದೆ. ಗುರುಗಳು ಅಖಂಡಮಂಡಲಾಕಾರರೂ, ನಿಲಾಂಜನಾ ಸಮಾಭಾಸರೂ, ಗಗನಸದೃಶ್ಯರೂ ಆಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಅಂತಹ ಗುರುಗಳ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಪರಮಪೂಜ್ಯ ಪರಮ ಗುರುಗಳಾದ ಶ್ರೀಶ್ರೀಶ್ರೀವಾಮನತೀರ್ಥರೂ ಒಬ್ಬರು. ಗುರುಗಳು ಬರಿ ಅಧ್ಯಯನ ಮತ್ತು ಅಧ್ಯಾಪನಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಸೀಮಿತವಾಗದೆ ತಮ್ಮ ಶಿಷ್ಯರ ಧಾರ್ಮಿಕ, ಸಾಮಾಜಿಕ, ಆಡಳಿತಾತ್ಮಕ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಬೆನ್ನ ಹಿಂದೆ ನಿಂತು ಅವರ ಸರ್ವತೋಮುಖ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಕಾರಣರಾದ ವಿಚಾರಗಳು ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ದಾಖಲಾಗಿವೆ. ಈ ಹಿಂದೆ ಜ್ಞಾನಿಗಳೂ, ಚತುರರೂ ಆದ ಚಾಣಕ್ಯರು ಚಂದ್ರಗುಪ್ತ ಮೌರ್ಯನ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ ಸ್ಥಾಪನೆಯಲ್ಲಿ ಮಹತ್ವದ ಪಾತ್ರ ವಹಿಸಿದ್ದರು. ವಿದ್ಯಾರಣ್ಯರು ವಿಜಯನಗರ ಅರಸು ಮನೆತನದ ಹುಟ್ಟಿಗೆ ಕಾರಣರಾದರು. ವ್ಯಾಸರಾಜರು ವಿಜಯನಗರದ ಅರಸ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣದೇವರಾಯನ ಅಂತಃಸತ್ವವೇ ಆಗಿದ್ದರು. ಅದೇ ತರಹ ಶ್ರೀಶ್ರೀಶ್ರೀವಾಮನತೀರ್ಥರು ಕಣ್ವಮಠ ಸಂಸ್ಥಾಪಕರಾದ ಶ್ರೀಶ್ರೀಶ್ರೀ 1008 ಮಾಧವತೀರ್ಥರಿಗೆ ಪೂರ್ವಾಶ್ರಮದಲ್ಲಿ ಗುರುಗಳಾಗಿ, ಯತ್ಯಾಶ್ರಮದಲ್ಲಿ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕರಾಗಿ ಕಣ್ವಮಠದ ಸ್ಥಾಪನೆಗೆ ಪರೋಕ್ಷವಾಗಿ ಕಾರಣರಾದರು.

ಸುಮಾರು ಎರಡುನೂರು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಮದ್ರಾಸ್ ಪ್ರಾಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಬಳ್ಳಾರಿ ಜಿಲ್ಲೆ ಆಲೂರು ತಾಲ್ಲೂಕು ಆಗಿನ ಆಂಧ್ರಪ್ರದೇಶ, ಕಂಚಗಾರ ಬೆಳಗಲ್ ಎಂಬ ಗ್ರಾಮ ಈಗಿನ ಕರ್ನಾಟಕದ ಬಳ್ಳಾರಿ ಜಿಲ್ಲೆ ಸಿರುಗುಪ್ಪಾ ಎಂಬ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಸರಳ ಸ್ವಭಾವದ ನಿಷ್ಠಾವಂತರಾದ ವೈಷ್ಣವ ಸಂಪ್ರದಾಯದ ಶ್ರೀ ಮಧ್ವಭಟ್ಟ ಎಂಬ ಶುಕ್ಲಯಜುರ್ವೇದಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿದ್ದರು. ಇವರಿಗೆ ಧರ್ಮಭಟ್ಟನೆಂಬ ತೇಜಸ್ವಿ ಪುತ್ರರಿದ್ದರು. ಇವರು ಕ್ರಿ.ಶ.1761ರಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದರು. ಚಿಕ್ಕಂದಿನಲ್ಲಿಯೇ ತಮ್ಮ ವಿಚಿತ್ರ ಲೀಲೆಯಿಂದ ಶ್ರೀಧರ್ಮಭಟ್ಟರು ಜನರ ಮನವನ್ನು ಸೆಳೆದಿದ್ದರು. ಇವರು ಜೋತಿಷ್ಯ ಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಾಂಡ ಪಂಡಿತರು. ಇವರ ಪೂರ್ವಜರು ವಿಜಯನಗರದ ಪ್ರತಿನಿಧಿಯಾಗಿದ್ದ ಆದವಾನಿ ಮಾಂಡಲಿಕನಾದ ಶ್ರೀಖಡ್ಗದೇವರಾಯನ ಆಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ರಾಜಪುರೋಹಿತರಾಗಿದ್ದರು. ಆದವಾನಿಯ ಕಠಾರಿ ರಾಮಲಿಂಗೇಶ್ವರ ದೇವಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಅರ್ಚಕರಾಗಿದ್ದರು. ಇವರಿಗೆ ಪ್ರೌಢದೇವರಾಯ ಅಕ್ಷಯಪಾತ್ರೆ ಬಟ್ಟಲು ಮತ್ತು ತಾಮ್ರ ಶಾಸನಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆ. ಇಂತಹ ಪರಂಪರೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದವರೇ ಧರ್ಮಭಟ್ಟರು. ಇವರ ಸದಾಚಾರ ಸಂಪನ್ನತೆಯನ್ನು ಗಮನಿಸಿ

ಶ್ರೀಖಡ್ಗದೇವರಾಯನು ಧರ್ಮಭಟ್ಟರನ್ನು ಆದವಾನಿಗೆ ಆಮಂತ್ರಿಸಿದನು. ಅವರಿಗೆ ಸಕಲ ವ್ಯವಸ್ಥೆಮಾಡಿದನು. ಆದವಾನಿಯಲ್ಲಿ ಪೌರೋಹಿತ್ಯ ಮಾಡುತ್ತ ಅಧ್ಯಯನ, ಅಧ್ಯಾಪನ ಕಾರ್ಯ ಕೈಗೊಂಡರು. ಆದವಾನಿಯಲ್ಲಿ ಶುಕ್ಲಯಜುರ್ವೇದಿಯ ವಿದ್ಯಾಪೀಠವನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಈ ವಿದ್ಯಾಪೀಠದಲ್ಲಿ ಸುರಪುರದ ಶ್ರೀವೆಂಕಟರಮಣಾಚಾರ್ಯರು ಇವರ ಶಿಷ್ಯರಾಗಿದ್ದರು. ಶಿಷ್ಯರಲ್ಲಿಯ ಪಾಂಡಿತ್ಯವನ್ನು ಗಮನಿಸಿದ ಧರ್ಮಭಟ್ಟರು ಶುಕ್ಲಯಜುರ್ವೇದಿಯರಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಮಠದ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಅರಿತು ಇವರಿಂದ ಮಠಸ್ಥಾಪಿಸುವ ಕನಸು ಕಂಡರು. ಆ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಶಿಷ್ಯನನ್ನು ಸಿದ್ಧಗೊಳಿಸಿದರು. ಮುಂದೆ ಶ್ರೀವೆಂಕಟೇಶಾಚಾರ್ಯರವರು ಶಿರೂರ ಮಠದ ಶ್ರೀಶ್ರೀಶ್ರೀ ಲಕ್ಷ್ಮೀಮನೋಹರತೀರ್ಥರಿಂದ ಸನ್ಯಾಸ ಆಶ್ರಮ ಸ್ವೀಕರಿಸಿ 'ಶ್ರೀಮಾಧವತೀರ್ಥ' ಎಂದು ನಾಮಾಂಕಿತರಾಗಿ ಕಣ್ವಮಠ ಸ್ಥಾಪಿಸಿದರು. ಆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಕೆಲವರಿಂದ ಕಿರುಕುಳ ಆರಂಭವಾಯಿತು. ಆಗ ಧರ್ಮಭಟ್ಟರು ತಮ್ಮ ತಪೋಬಲ ಮತ್ತು ಸಾಧನೆಯ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ಮಠಕ್ಕೆ ಬಂದ ಆಪತ್ತನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಿ ಶಿಷ್ಯರನ್ನು ಕಾಪಾಡುತ್ತಾರೆ. ಮುಂದೆ ಶ್ರೀಶ್ರೀಶ್ರೀಮಾಧವತೀರ್ಥರು ತಮ್ಮ ಪೂರ್ವಾಶ್ರಮದ ಗುರುಗಳಿಗೆ "ತಾವು ನನಗೆ ವಿದ್ಯಾದಾನ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ ಹಾಗೂ ಮಠಕ್ಕೆ ಬಂದ ಆಪತ್ತನ್ನು ಪರಿಹಾರ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ನಾನು ಗುರು ದಕ್ಷಿಣೆಯಾಗಿ ತಮಗೆ ಏನೂ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಧನಕನಕಗಳು ದಕ್ಷಿಣೆಯಾಗಿ ತಮಗೆ ಕೊಡುವುದು ಯೋಗ್ಯವಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ಗುರು ದಕ್ಷಿಣೆಯಾಗಿ ತಾವು ಕಣ್ವಮಠಕ್ಕೆ ಮುಂದಿನ ಪೀಠಾಧಿಪತಿಯಾಗಲು ವಿನಂತಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ" ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಗುರುಗಳು ನಯವಾಗಿ ನಿರಾಕರಿಸಿ ಮೋಕ್ಷಾರ್ಥವಾಗಿ ಸನ್ಯಾಸ ಸ್ವೀಕರಿಸಲು ಬಯಸುತ್ತಾರೆ. ಆಗ ವಿಧಿವಿಧಾನಗಳಿಂದ ಪೂರ್ವಾಶ್ರಮದ ಗುರುಗಳಿಗೆ ಶ್ರೀವಾಮನತೀರ್ಥರೆಂದು ನಾಮಾಂಕಿತ ಪ್ರದಾನ ಮಾಡಿ ಕ್ರಿ.ಶ.1801ರಲ್ಲಿ ಸನ್ಯಾಸ ದೀಕ್ಷೆಕೊಟ್ಟು ಶಿಷ್ಯರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಮುಂದೆ ಶ್ರೀವಾಮನತೀರ್ಥರು ದೇಶದ ನಾನಾ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸಿ ಮಧ್ವತತ್ವವನ್ನು ಪ್ರಚಾರ ಮಾಡಹತ್ತಿದರು. ಶಿಷ್ಯರಲ್ಲಿ ಹೊಸ ಚೈತನ್ಯತುಂಬಿದರು.

ಮಾಹಾಜ್ಞಾನಿಗಳು, ತಪಸ್ವಿಗಳೂ ಆದ ವಾಮನತೀರ್ಥರು ಸಂಚಾರ ಪೂರೈಸಿ ಮರಳಿ ಆದವಾನಿ ಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ಆಗಮಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅಗ ಆದವಾನಿ ನವಾಬನಿಗೂ ಕರ್ನೂಲ್ ನವಾಬನಿಗೂ ಯುದ್ಧವಾಗಿ ಅದವಾನಿ ನವಾಬ ಕರ್ನೂಲ ನವಾಬನ ಸೆರೆಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದನು. ಆಗ ಆದವಾನಿಯ ಹಿಂದು ಮುಸ್ಲಿಮ್ ಭಕ್ತರು ತಮ್ಮ ನವಾಬನನ್ನು ಕಾಪಾಡಲು ವಿನಂತಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಆಗ ಶ್ರೀವಾಮನತೀರ್ಥರು ಕರ್ನೂಲ್ ನವಾಬನ ಜೊತೆ ಮಾತನಾಡಬೇಕಾದರೆ ಅವರಿಗೆ ಭಾಷೆಯ ಸಮಸ್ಯೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಆಗ ತಾವು ಶುಕ್ಲಯಜುರ್ವೇದೀಯ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರೆಂದು ಯಾಜ್ಞವಲ್ಕ್ಯರ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ರೇಖಾಚಿತ್ರದ ಮುಖಾಂತರ ತಮ್ಮನ್ನು ಪರಿಚಯಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಹಾಗೂ ನವಾಬರನ್ನು ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಲು ಸೂಚಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆ ಚಿತ್ರಗಳು ಇಂದಿಗೂ ನೋಡಲು ಸಿಗುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಕರ್ನೂಲ ನವಾಬನು ಇವರ ಮಾತಿಗೆ ಸ್ಪಂದಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಸಿಟ್ಟಿನಿಂದ ಸನ್ಯಾಸಿಗಳಿಗೇಕೆ ರಾಜಕಾರಣ ಎಂದು ರೇಗುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ನಾಳೆ ಸಾಯಂಕಾಲದೊಳಗೆ ಕರ್ನೂಲ ಸೀಮೆಯಿಂದ ಹೊರಟು ಬಿಡಬೇಕೆಂದು ಉದ್ಧಟತನದಿಂದ ರಾಜಾಜ್ಞೆ ಹೊಡೆಸಿ ಹೊರಟು ಹೋಗುತ್ತಾನೆ.

ಅಲ್ಲಿಂದ ತುಸು ದೂರ ಹೋಗುವುದರಲ್ಲಿ ನವಾಬನ ಕಣ್ಣು ಕಾಣಿಸದೆ ಮಂಜಾಗುತ್ತವೆ. ಮೈಯಲ್ಲ ಉರಿ ಆರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದೇ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸೆರೆಯಲ್ಲಿ ಬಂಧಿತನಾದ ಆದವಾನಿಯ ನವಾಬನಿಗೆ ಸ್ವಪ್ನದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ತೇಜಸ್ವಿ ಸನ್ಯಾಸಿ ಬಂದು ಬಂಧನ ಮುಕ್ತಮಾಡಿದಂತೆ ಭಾಸವಾಗುತ್ತದೆ. ಎಚ್ಚೆತ್ತು ನೋಡಲು ಸೆರೆಮನೆ ಬಾಗಿಲು ತೆರೆದಿತ್ತು. ಬಾಗಿಲ ಹತ್ತಿರ ಇರುವ ಕಾವಲುಗಾರರು ಮಹಾ ಸರ್ಪವನ್ನು ಕಂಡು ಗಾಬರಿಯಿಂದ ಓಡಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಈ ಸಂದರ್ಭವನ್ನು ಕಂಡ ನವಾಬನ ಮನದಲ್ಲಿ ಗುರುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಧನ್ಯತಾಭಾವ ಮೂಡುತ್ತದೆ. ಆಗ ಆದವಾನಿ ನವಾಬನು ಸೆರೆಮನಿಯಿಂದ ಪಾರಾಗಿ ಬರುತ್ತಾನೆ. ತಮ್ಮನ್ನು ಉದ್ಧರಿಸಲು ಕರ್ನೂಲವರೆಗೆ ಬಂದು ಗುರುಗಳಿಗೆ ತಲೆಬಾಗಿ ವಂದಿಸುತ್ತಾನೆ. ಈ ವಿಷಯ ಕರ್ನೂಲ ನವಾಬನಿಗೆ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ಆಗ ನವಾಬನು ಸಕಲ ಪರಿವಾರದೊಂದಿಗೆ ಆಗಮಿಸಿ ಗುರುಗಳಲ್ಲಿ ಕ್ಷಮೆಯಾಚಿಸುತ್ತಾನೆ. ಗುರುಗಳು ಅವನ ಮೇಲೆ ದಯಪಾಲಿಸಲು ಕಣ್ಣುಗಳು ಕಾಂತಿಯಿಂದ ಕಂಗೊಳಿಸುತ್ತವೆ. ಮೈ ಉರಿ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಗುರುಗಳ ಅನುಗ್ರಹದಿಂದ ಆದವಾನಿ ಮತ್ತು ಕರ್ನೂಲ ನವಾಬರಿಬ್ಬರು ಸ್ನೇಹದಿಂದ ಬಾಳತೊಡಗುತ್ತಾರೆ. ಆದವಾನಿ ನವಾಬನು ತನ್ನನ್ನು ಅಪಾಯದಿಂದ ಪಾರುಮಾಡಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ, ಗುರುಗಳ ಮೇಲಿನ ಶ್ರದ್ಧೆ–ಭಕ್ತಿ–ಗೌರವಭಾವದಿಂದ ಜಹಗೀರುಕೊಡಲು ಬಯಸುತ್ತಾನೆ. ಆಗ ಗುರುಗಳು 'ನವಾಬರೆ ನಾನು ಸನ್ಯಾಸಿ. ನನಗೇನು ಬೇಕಿಲ್ಲ " ಎಂದು ನಯವಾಗಿ ನಿರಾಕರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅಗ ನವಾಬನು 'ಗುರುಗಳೇ ತಮಗೆ ಏನಾದರೂ ನಾನು ನೀಡಲೇ ಬೇಕು ಇಲ್ಲದೇ ಹೋದರೆ ನನಗೆ ಸಮಾಧಾನವಿಲ್ಲ' ಎಂದು ಪರಿಪರಿಯಿಂದ ವಿನಂತಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಆಗ ಗುರುಗಳು ಅನ್ಯ ಮಾರ್ಗವಿಲ್ಲದೆ 'ನಿರಾಂತಕವಾಗಿ ಏಕಾಂತವಾಸದಲ್ಲಿ ಭಗವಂತನ ಕುರಿತು ತಪಸ್ಸು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರಲು ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟರೆ ಸಾಕು. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ರಣಮಂಡಲ ಶ್ರೀಮಾರುತಿ ದೇವಸ್ಥಾನದ ಗುಡ್ಡದ ಎದುರಿಗಿರುವ ಭಂಡಾರುಗಲ್ಲು ಗುಡ್ಡದ ಪ್ರಶಾಂತ ಸ್ಥಳವನ್ನು ನೀಡಬೇಕೆಂದು' ಕೇಳುತ್ತಾರೆ. 'ಬಂಢಾರುಗಲ್ಲು' ಎಂಬುದು ನವಾಬನ ಬಾಂಢಾರದ ಪ್ರದೇಶ. ಬೆಟ್ಟದ ಮೇಲಿರುವುದು ಯಾದವಗಿರಿ ಅದುವೇ ಆದವಾನಿ. ಬೆಟ್ಟದ ಕೆಳಗಿರುವುದು ವೆಂಗಳಪುರ. ಆದರೆ ಈಗ ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರದೇಶವನ್ನು ಆದವಾನಿ ಎಂದೇ ಗುರುತಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಆದವಾನಿಯಲ್ಲಿ ಹನ್ನೆರಡು ಕೋಟೆಗಳಿವೆ. ಅವುಗಳನ್ನು 'ಬಾರಾಕಿಲ್ಲ' ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಆವುಗಳಲ್ಲಿ ಬಂಢಾರುಗಲ್ಲು ಒಂದು ಭದ್ರತೆಯ ಕೋಟೆಯಾಗಿತ್ತು. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ಅಲ್ಲಿ ಒಂದುನೂರಾ ಎಂಟು ತೀರ್ಥಗಳು ಹಾಗೂ ಒಂದುನೂರಾ ಎಂಟು ಆಂಜನೇಯನ ಶಿಲಾಮೂರ್ತಿಗಳಿವೆಯಂತೆ. ಅಂತಹ ಪವಿತ್ರ ಸ್ಥಳ. ಆಗ ನವಾಬನು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಬಂಡಾರಗಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ನಿತ್ಯ ಅಹ್ನಿಕಕ್ಕೆ ಅನುವು ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತಾನೆ. ಹಾಗೂ ಪ್ರತಿನಿತ್ಯ ಗುರುಗಳ ದರ್ಶನ ಮಾಡುತ್ತ ಅನಂತ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ತನ್ನ ರಾಜಧಾನಿಗೆ ಬರುವ ಸಕಲ ಪದಾರ್ಥಗಳ ಮೇಲಿನ ಉತ್ಪತ್ತಿಯಲ್ಲಿ 1/6 ಭಾಗವು ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಸೇವೆಗೆ ನೀಡಬೇಕೆಂದು ರಾಜಾಜ್ಞೆ ಮಾಡಿ ತಾಮ್ರ ಥಾಲಿಯನ್ನು ನೀಡುತ್ತಾನೆ. ಅದು ಇಂದಿಗೂ ಕಾಣಸಿಗುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀವಾಮನತೀರ್ಥರು ಯಾಜ್ಞವಲ್ಕ್ಯರ ಅಂತರಂಗ ಭಕ್ತರು. ಅವರ ಜೀವನ ಚರಿತ್ರೆಗಳನ್ನು ರೇಖಾಚಿತ್ರದಲ್ಲಿ ಚಿತ್ರಿಸಿದ್ದರು. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ 'ಅಷ್ಟಬುಜ ಶ್ರೀಯಾಜ್ಞವಲ್ಕ್ಯರು, ಶಾಕಲ್ಯರಿಗೆ ಪ್ರಾಣದಾನ ಮಾಡಿದ್ದು, ಜನಕನ ಆಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮಿಷ್ಠರೆನಿಸಿ ಗೋಗ್ರಹಣ ಮಾಡಿದ್ದು, ಮೈತ್ರೇಯಿ,ಕಾತ್ಯಾಯನಿ ಸಹಿತ ಶ್ರೀಯಾಜ್ಞವಲ್ಕ್ಯರು, ಪರಮಾತ್ಮನ ಅವತಾರವಾದ ವಾಜಿ ಮುಖದಿಂದ ಶುಕ್ಲಯಜುರ್ವೇದ ಪಡೆದದ್ದು' ಇತ್ಯಾದಿ.

ಶ್ರೀವಾಮನತಿರ್ಥರು ಬಂಡಾರಗಲ್ಲಿನಲ್ಲಿನ ಬೆಟ್ಟದಲ್ಲಿ ತಪಸ್ಸನ್ನಾಚಾರಿಸುತ್ತ ನವಾಬನಿಗೂ, ಸಕಲ ಭಕ್ತರಿಗೂ ರಕ್ಷಣೆ ನೀಡುತ್ತ ಕ್ರಿ.ಶಕ.1807, ಪ್ರಭವನಾಮ ಸಂವತ್ಸರ, ಆಷಾಢ ಶುದ್ಧ ಪೌರ್ಣಿಮೆಯ ದಿವಸದಂದು ವೃಂದಾವನಸ್ಥರಾದರು. ಇವರ ವೃಂದಾವನ ಸೇವೆಯಿಂದ ಸಕಲ ಸೌಭಾಗ್ಯಗಳು ದೊರೆಯುವವೆಂದು, ಪೀಡ ಪಿಶಾಚಿಗಳ ಬಾಧೆಯು ಪರಿಹಾರವಾಗುವವು ಎಂಬ ಅಪಾರ ನಂಬಿಕೆ ಭಕ್ತ ವೃಂದದ್ದಾಗಿದೆ. ಇಂದಿಗೂ ಇಂತಹ ಅನೇಕ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ಜನ ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ.

ಗುರುಗಳ ವೃಂದಾವನ ದರ್ಶನಕ್ಕಾಗಿ ಬಂಢಾರುಗಲ್ಲು ಬೆಟ್ಟವನ್ನು ಏರಬೇಕಾದರೆ ಗುಂಡುಕಲ್ಲುಗಳನ್ನು ಹತ್ತಿ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಮಾಹಿತಿ ಇಲ್ಲದವರು ಬೆಟ್ಟ ಏರಿದರೆ ಹಾದಿ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಪರದಾಡುತ್ತಿದ್ದರು.ಅಂತಹ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಸರ್ಪದರೂಪದಲ್ಲಿ ಬಂದು ಹಾದಿ ತಪ್ಪದಂತೆ ಅಡ್ಡ ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದರಂತೆ. ವೃಂದಾವನದ ಜೀರ್ಣೋದ್ಧಾರ ಮಾಡುವಾಗ ಏನೋ ತಕರಾರು ಬಂದು ಬೇಲ್ದಾರ ಹನುಮಂತಪ್ಪನನ್ನು ಕೆಲಸದಿಂದ ಬಿಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆ ದಿನವೇ ಗುರುಗಳು ಆತನ ಸ್ವಪ್ನದಲ್ಲಿ ಬಂದು ನೀನೇ ಕೆಲಸಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಸೂಚಿಸುತ್ತಾರೆ, ಮರುದಿನ ಬೇಲ್ದಾರ ಹನುಮಂತಪ್ಪ ತಾನೇ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದಾಗಿ ಸ್ವಪ್ನವೃತ್ತಾಂತ ತಿಳಿಸುತ್ತಾನೆ. ಇದೇ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಗುರುಗಳ ಭಾವಚಿತ್ರ ಬರೆಸಲು ಬೃಂದಾವನದ ಅರ್ಚರಕರು, ಸಂಸ್ಕೃತ, ತೆಲುಗು ಪಂಡಿತರಾದ ಶ್ರೀವೆಂಕಟನರಸಿಂಹಾಚಾರ್ಯರು ನಿರ್ಧರಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಆಗ ಹನುಮಂತಪ್ಪನನ್ನು ವೆಂಕಟನರಸಿಂಹಾಚಾರ ಗುರುಗಳ ಮುಖಚರ್ಯದ ಕುರಿತು ವಿಚಾರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಆತನಿಗೆ ಹೇಳಲು ತೋಚುವುದಿಲ್ಲ. ಸುಮ್ಮನಾಗುತ್ತಾರೆ. ಯೋಗಾಯೋಗ ಎನ್ನುವಂತೆ ಸೊಲ್ಲಾಪುರದಿಂದ ನರಸಿಂಹಾಚಾರ ಎಂಬುವವರು ಗುರುಗಳ ದರುಶನಕ್ಕಾಗಿ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಕಾಗದವನ್ನು ಕೊರೆದು ಅಚ್ಚುಮಾಡಿ ರಂಗೋಲಿ ಹಾಕುವ ಕಲೆಯಲ್ಲಿ ನಿಪುಣರಾಗಿದ್ದರು. ಅವರ ಸ್ವಪ್ನದಲ್ಲಿ ಗುರುಗಳು ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಆ ಸ್ವಪ್ನದಲ್ಲಿ ಕಂಡ ಯತಿಗಳನ್ನು ಚಿತ್ರಬಿಡಿಸಿ ಕಾಗದದ ಸುರಳಿಯಲ್ಲಿ ತಂದಿರುತ್ತಾನೆ. ತಾನು ಬಂದ ವೃತ್ತಾಂತವನ್ನು ವೆಂಕಟ ನರಸಿಂಹಾಚಾರರಿಗೆ ತಿಳಿಸುತ್ತಾನೆ. ನೆನದವರ ಮನದಲ್ಲಿ ಎಂಬಂತೆ ವೆಂಕಟ ನರಸಿಂಹಾಚಾರ್ಯರು ಗುರುಗಳ ಭಾವಚಿತ್ರ ಬರಸಬೇಕೆಂದು ಸಂಕಲ್ಪ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದರೆ ಸೊಲ್ಲಾಪುರದಿಂದ ಆಗಮಿಸಿದ ನರಸಿಂಹಾಚಾರ್ಯರು ಚಿತ್ರ ಬಿಡಿಸಿಕೊಂಡು ತಂದಿದ್ದರು. ಭಾವಚಿತ್ರ ನೋಡಿ ಅಚಾರ್ಯರಿಗೆ ಮಹದಾನಂದವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಆ ಚಿತ್ರದಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣು ಮಾತ್ರ ಚಿತ್ರಿಸಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲೇ

ರಾತ್ರಿ ಇದ್ದು ಮರುದಿನ ಕಣ್ಣಿನ ಚಿತ್ರ ಬರೆದು ಪೂರೈಸುತ್ತಾರೆ. ಆ ಚಿತ್ರವನ್ನು ಬೆಲ್ದಾರ ಹನುಮಂತಪ್ಪ ನೋಡಿ ಈ ಗುರುಗಳೆ ನನ್ನ ಸ್ವಪ್ನದಲ್ಲಿ ಬಂದದ್ದು ಎಂದು ತಿಳಿಸುತ್ತಾನೆ. ಆಗ ಶ್ರೀ ವೆಂಕಟನರಸಿಂಹಚಾರ್ಯರು ಆ ಭಾವ ಚಿತ್ರಕ್ಕೆ ಹರಳು ಹಾಕಿಸಿ ಇಡುತ್ತಾರೆ. ಇಂದಿಗೂ ಆ ಭಾವಚಿತ್ರವನ್ನು ಕೊಪ್ರೇಶಾಚಾರ ಇವರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ನೋಡಬಹುದು. ಸೊಲ್ಲಾಪುರದ ನರಸಿಂಹಾಚಾರ್ಯರಿಗೆ ಗುರುಗಳ ಅನುಗ್ರಹವಾಗಿ ಮಗನನ್ನು ಮಿಲಟರಿಯಿಂದ ಬಿಡಿಸಿಕೊಂಡುಬರುತ್ತಾರೆ.

ಒಮ್ಮೆ ಶ್ರೀಶ್ರೀಶ್ರೀವಿದ್ಯಾಭೂಷಣತೀರ್ಥರು ಗುರುಗಳ ದರ್ಶನಾಪೇಕ್ಷೆಯಿಂದ ಆದವಾನಿದೆ ಆಗಮಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅಂದು ಬಿಡಿ ದಿನವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆದರೂ ಗುರುಗಳ ಅಪೇಕ್ಷೆಯಂತೆ ಪೂಜಾದಿಗಳು ನಡೆಯುತ್ತವೆ. ಅನೇಕ ಭಕ್ತರೂ ಪಾಲ್ಗೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಪೂಜಾದಿಗಳನ್ನು ಪೂರೈಸಿಕೊಂಡು ಬೆಟ್ಟವನ್ನು ಇಳಿಯಬೇಕಾದರೆ ಪ್ರಹ್ಲಾದಚಾರ್ ಎಂಬುವವರ ಮೂರ್‍ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷದ ಮಗು ಕಾಣೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲರೂ ಹುಡುಕುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಒಬ್ಬ ಯಥಾರ್ಥ ಹೆಣ್ಣು ಮಗಳು 'ಮಗು ಚಂದ್ರತೀರ್ಥದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದೆ' ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾಳೆ. ಆಕೆಯ ಮಾತಿಗೆ ಉಳಿದವರು ಲಕ್ಷವಹಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಶ್ರೀಶ್ರೀಶ್ರೀವಿದ್ಯಾಭೂಷಣತೀರ್ಥರು ಮಗುವನ್ನು ಹುಡುಕುವ ವರೆಗೆ ಬೆಟ್ಟ ಇಳಿವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ನೀರಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದ ಮಗುವನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತಾರೆ. ಗುರುಗಳ ಅನುಗ್ರಹದಿಂದ ಚಂದ್ರತೀರ್ಥದಲ್ಲಿ ಮಗು ಸಿಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅಪಾಯದಿಂದ ಪಾರಾಗುತ್ತದೆ.

ಚಂದ್ರತೀರ್ಥ ಗುರುಗಳ ವೃಂದಾವನದ ಹತ್ತಿವಿದೆ. ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಆ ನೀರನ್ನೇ ಬಳಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಒಮ್ಮೆ ಆ ನೀರಲ್ಲಿ ಪಾಚಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಪಾಚು ತೆಗೆದು ನೀರು ಶುದ್ಧಗೊಳಿಸಲು ಕೂಲಿಯವರಿಗೆ ಹೇಳಿರುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಅದನ್ನು ಅರ್ಧ ಸ್ವಚ್ಛಮಾಡಿ ದೊಡ್ಡ ಗುಂಡುಕಲ್ಲಿನ ಭಾಗವನ್ನು ಹಾಗೇಬಿಟ್ಟು ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಊಟಕ್ಕೆಂದು ಕೆಳಗಿಳಿಯುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಆವರ ಎದುರಿಗೆ ಒಬ್ಬ ಸನ್ಯಾಸಿಗಳು ಎದುರಾಗಿ ಯಾಕೆ ಚಂದ್ರತೀರ್ಥಸರಿಯಾಗಿ ಸ್ವಚ್ಛಮಾಡಿಲ್ಲ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆಗ ಅವರು ಅಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ಬಂಡೆ ಇದೆ. ಅದನ್ನು ಸರಿಸಲು ಆಗುವುದಿಲ್ಲ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಊಟಮುಗಿಸಿಕೊಂಡು ಉಳಿದ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲು ಮೇಲೆಬಂದು ನೋಡಲಾಗಿ ಭಾರವಾದ ಬಂಡೆಯನ್ನು ಸರಿಸಿರುತ್ತಾರೆ.

ಅಪಾರ ಜ್ಞಾನಿಗಳೂ, ಮಹಾ ಮಹಿಮರೂ ಆದ ಗುರುಗಳ ವಂಶಸ್ಥರಾದ ಮಾಧವಾಚಾರ್ಯರು ಮೊದಲು ಸ್ವತಃ, ನಂತರ ಶಿಷ್ಯರ ಸಹಕಾರದಿಂದ ಆರಾಧನೆ ಮಾಡಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಪುತ್ರ ಸಂತಾನವಿಲ್ಲದ ಅವರು ಮುಂದೆ ಆರಾಧನೆ ನಡೆಯುವ ಬಗೆಯನ್ನು ಚಿಂತಿಸುತ್ತಿರಲಾಗಿ ಅವರ ಆಪ್ತರು, ಭಕ್ತರೂ, ಆಂಧ್ರ ಸರಕಾರದ ಜಂಟಿ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಗಳು ಆದ ಜಿ.ಕೆ. ನಾರಾಯಣರಾವ್ ಅವರನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಂತೆ, ವೆಂಕಟನರಸಿಂಹಾಚಾರ, ವಾಸುದೇವರಾವ ತಾರಾಪುರ ಮುಂತಾದವರು 'ಶ್ರೀವಾಮನತೀರ್ಥಸೇವಾ ಸಮಿತಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಮಾಡುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಬೃಂದಾವನ ಜೀರ್ಣೋದ್ಧಾರದಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಅಮರಾವತಿ

ವೆಂಕೋಬರಾವ, ಗುಳ್ಯಂನಾರಾಯಣಚಾರ, ಮುಂತಾದ ಮಹನಿಯರ ಪಾತ್ರ ಮಹತ್ವದ್ದಾಗಿದೆ. ಗುರುಗಳ ಕರಾರ್ಚಿತ ಶ್ರೀದೇವಿ ಭೂದೇವಿ ಸಹಿತ ಶ್ರೀವೆಂಕಟೇಶ್ವರ, ಶ್ರೀವಿಠಲಕೃಷ್ಣ, ಶ್ರೀವೇಣುಗೋಪಾಲ, ಮುಖ್ಯಪ್ರಾಣ ದೇವರ ಪ್ರತಿಮೆಗಳು, ಶ್ರೀಚಕ್ರ ಇವುಗಳನ್ನು ಮಧ್ವಾಚಾರ್ಯರ ದೌಹಿತ್ರಿಯವರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಣಸಿಗುತ್ತವೆ. ಗುರುಗಳ ಆರಾಧನೆಯನ್ನು 'ವಾಮನತೀರ್ಥ ಸೇವಾ ಸಮಿತಿಯ' ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಇಂದಿಗೂ ಆದವಾನಿಯ ಬಂಢಾರುಗಲ್ಲು ಬೆಟ್ಟದ ಮೇಲೆ ವೈಭವದಿಂದ ಆಚರಿಸರಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಕರ್ನಾಟಕ, ಆಂಧ್ರಪ್ರದೇಶದಿಂದ ಅನೇಕ ಭಕ್ತರು ಆರಾಧನೆಯಲ್ಲಿ ಪಾಲ್ಗೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಆಂಧ್ರ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿರುವ ಆದವಾನಿಗೆ ರೈಲು ಮತ್ತು ಬಸ್ಸುಗಳ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇರುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾರ್ಪಣಮಸ್ತು

ಗ್ರಂಥ ಋಣ–

1) ಶ್ರೀಕಣ್ವಮಠ ಚರಿತ್ರಾಮೃತಂ ಶ್ರೀವಾಮನತೀರ್ಥ ಸೇವಾ ಸಮಿತಿ.
2) ಶ್ರೀಕಣ್ವಮಠ ಚರಿತ ಪಿಯೂಷ
3) ಶ್ರೀಶ್ರೀಶ್ರೀ ವಾಮನತೀರ್ಥರು ಲೇ. ರಾಮಮೂರ್ತಿ ಜೋಶಿ, ಬೆಳಗಲಿ ಸಿರಗುಪ್ಪಿ.

ಮೌಕಿಕ ಮಾಹಿತಿ–

1) ಶ್ರೀವಾಮನಮೂರ್ತಿ ರಾಯಚೂರು
2) ಶ್ರೀಕೊಪ್ರೇಶಾಚಾರ ಆದವಾನಿ.

ಲೇಖಕರು : **ಡಾ.ಶೀಲಾದಾಸ,** ರಾಯಚೂರು.

ಫೋ.ನಂ : 9448973670

* * *